

lejlighed til at få en samlet oplysende orientering og en debat om hele Iraksituationen set ud fra et dansk synspunkt. Man kan naturligvis på sin vis frygte, hvad SF og Enhedslisten efterfølgende vil uddrage af debatten, men omvendt står vi fra Dansk Folkepartis side naturligvis til rådighed og håber på en god og konstruktiv debat.

Set i bakspejlet vil der altid være en række handlinger og beslutninger, som kunne have været håndteret bedre på en anden måde, og som kunne have begrænset både civile, militære og økonomiske tab. Men omvendt må vi også erkende, at det altid er nemmere at kigge i bakspejlet og kritisere, end det er at se fremad og træffe ubehagelige, men til tider desværre også nødvendige beslutninger, for det var en nødvendig beslutning, at Danmark valgte at stille mandskab og udstyr til rådighed for engagementet i Irak.

Senere i dag skal vi behandle Socialdemokraternes og De Radikales forslag om at trække danske styrker hjem så snart som muligt og i øvrigt udarbejde en exitstrategi for dette. Men ud over de militære og sikkerhedsmæssige aspekter for dansk udsendt personel i Irak handler denne debat jo også om status for, hvordan det rent samfundsmæssigt står til i Irak med fokus på civilbefolkningens situation, og hvordan det reelt går med den politiske proces med at få omdannet Irak fra en diktaturstat til et mere demokratisk orienteret land.

Fra Dansk Folkepartis side noterer vi med tilfredshed, at der i de senere år er blevet bidraget med en lang række positive tiltag. Arbejdsforholdene i Irak har været og er stadig meget vanskelige, men alligevel er det lykkedes at gennemføre flere frie valg med høje stemmeprocenter. Der er vedtaget en irakisk forfatning, og der er valgt et irakisk parlament, hvor alle centrale etniske og religiøse grupper har fået plads. Premierminister Nuri al-Maliki har fremlagt sin freds- og forsoningsplan, og parlamentet har ligeledes fremlagt et omfattende lovprogram.

Kl. 17.50

Men planer og programmer gør det ikke alene. Situationen er stadig ufattelig sårbar i de fleste områder af Irak, og der er stadig behov for omfattende hjælp – ikke bare til den militære uddannelse af irakiske sikkerhedsstyrker, men også til sikring og understøttelse af den folkevalgte ledelses autoritet og regelhåndhævelse.

Set udefra er den allerstørste udfordring at understøtte den politiske proces. Den irakiske

regering har fremlagt sin freds- og forsoningsplan. Det er særdeles vigtigt, at denne plan gennemføres, og derfor vil jeg gerne rose statsministeren for, at han i sin tale netop kom ind på, at alle kræfter skal sættes ind på en forsoning af alle grupper i Irak, og at denne forsoning kun kan gennemføres af irakerne selv. Ligeledes nævnte statsministeren den nye olielov, hvor det netop er vigtigt, at de irakiske befolkningsgrupper viser handlingsvilje og sikrer en ligelig fordeling af Iraks olieresourcer. Her venter en meget vital eksamen på de irakiske politikere og religiøse ledere.

På den sikkerhedsmæssige side ser det desværre ikke for godt ud. De danske medier fyldes nærmest dagligt med nye meldinger om voldsomme terrorhandling i Irak, og senest har vi kunnet notere os, at FN anslår, at omkring 3.700 er blevet dræbt alene i oktober i år. Ligeledes oplever vi mange angreb på udenlandske styrker, og specielt vejsidebomber har desværre medført tragiske tab, også medført for de danske styrker i Irak.

Denne udvikling kan ikke fortsætte, og derfor sættes der også massivt på at få uddannet og trænet så mange irakiske sikkerhedsstyrker som muligt. Her har de danske styrker været med til en opgave, som vi alle kan være stolte af, idet der med endnu flere irakiske sikkerhedsstyrker netop bliver mulighed for at trække de udenlandske styrker i baggrunden og overlade mere og mere til irakerne selv. I den forbindelse har jeg noteret mig, at bl.a. den forhenværende amerikanske forsvarsminister, Donald Rumsfeld, har talt for, at de nuværende 55 amerikanske baser i Irak bør nedjusteres til blot omkring 5 i løbet af 2007.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at ved at trække de udenlandske styrker tilbage fra den forreste linje vil man bedre være i stand til at motivere den irakiske ledelse til selv at overtage de mere risikobetonede opgaver. Men en sådan tilbagetrækning vil ligeledes medvirke til, at det reelt kan vurderes, hvor meget de irakiske sikkerhedsstyrker selv kan. Denne vurdering af uddannelsesindsatsen vil være meget målbar, og når vi i det nye år skal tage stilling til et eventuelt fortsat dansk engagement i Irak, vil Dansk Folkeparti derfor også anmode om en status for, hvordan det skrider frem med uddannelsen af nye irakiske styrker.

I den seneste statusrapport fra Forsvarets Efterretningstjeneste kan man læse, at den irakiske regering hverken er handlekraftig eller stabil, og